EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE

MEDEDELINGEN

DE COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 28 oktober 1965

aan de Lid-Staten betreffende de harmonisatie van de uitvoeringsbepalingen van het Verdrag van Parijs d.d. 29 juli 1960 en de Aanvullende Overeenkomst van Brussel d.d. 31 januari 1963

(65/42/Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE,

Gelet op artikel 124, juncto de artikelen 1, 2 g) en 98 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Overwegende dat de binnen de gemeenschappelijke markt van de Europese Gemeenschap snel groeiende industrie op het gebied van de kernenergie over een aan de bijzondere kenmerken van het nucleaire risico aangepaste en zoveel mogelijk geharmoniseerde regeling van aansprakelijkheid en financiële waarborgen in geval van schade moet beschikken, ten einde een doeltreffende en gelijkmatige bescherming aan eventuele slachtoffers te verlenen, de verschillen in concurrentievoorwaarden op het gebied van de kernenergie die het gevolg zijn van ongelijke verzekeringslasten, op te heffen, het vervoer van splijtstoffen binnen de Europese Gemeenschap te vergemakkelijken en de verzekeringskosten te verlagen,

Na overleg met de deskundigen uit de Lid-Staten,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING OPGESTELD :

I. De uitvoeringsbepalingen van bovengenoemde Verdragen dienen op onderstaande punten uniform als volgt te worden geformuleerd :

1. een kerninstallatie in de zin van artikel 1 a) ii) van het Verdrag van Parijs kan uit meerdere installaties bestaan, mits de exploitant dezelfde is en zij een organisch geheel, d.w.z. een ruimtelijke eenheid vormen ;

2. de „exploitant" van een kerninstallatie wordt aangewezen, zodra toestemming voor de bouw is verleend (artikel 1 a) vi) van het Verdrag van Parijs) ;

3. de aansprakelijkheid van de exploitant strekt zich uit tot elke schade welke het gevolg is van ioniserende straling, afkomstig van elke stralingsbron binnen de kerninstallatie (artikel 3 c) van het Verdrag van Parijs) ;

4. de uitvoeringsbepalingen moeten de mogelijkheid voorzien dat de aansprakelijkheid van de vervoerder van splijtstoffen in de plaats treedt van die van de exploitant (artikel 4 d) van het Verdrag van Parijs) ;

5. de rechtsvorderingen tot vergoeding van schade krachtens het Verdrag van Parijs verjaren drie jaar na de dag waarop de betrokkene kennis draagt of redelijkerwijze geacht kan worden kennis te dragen van de schade en van de aansprakelijke exploitant (artikel 8 c) van het Verdrag van Parijs) ;

6. van de in artikel 8 e) van het Verdrag van Parijs opengestelde mogelijkheid om in de uitvoeringsbepalingen te voorzien dat na verloop van de vervaltermijn een rechtsvordering tot vergoeding van na deze termijn opgetreden schade kan worden ingesteld, wordt geen gebruik gemaakt ;

7. de verplichting uit hoofde van de financiële zekerheid ter dekking van aansprakelijkheid op grond van artikel 3 en 4 van het Verdrag van Parijs, voorzien in artikel 10 a) van dit Verdrag, blijft van kracht indien de schade tevens door een andere verzekering of financiële zekerheid is gedekt ;

8. bij uitoefening van het in artikel 5 a) van de Aanvullende Overeenkomst van Brussel genoemde regres geniet de Staat voorrang boven de verzekeraars of andere personen die financiële zekerheid gesteld hebben.

II. Deze aanbeveling is gericht tot alle Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 28 oktober 1965.

Voor de Commissie

De Voorzitter

P. CHATENET